

hvilket tidspunkt og under hvilke omstændigheder i øvrigt domsudskriften mv. er udleveret til pressen. Ændringen af aktindsigtsreglerne omfatter både straffesager og civile sager.

Forslaget er nærmere beskrevet i pkt. 5 nedenfor.

2.4. Lovforslaget har endelig til formål at foretage nogle mindre konsekvensrettelser i retsplejeloven, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 1-2, nr. 4, nr. 7-8 og nr. 15. Der henvises herom til bemærkningerne vedrørende de enkelte bestemmelser.

3. Udeblivelsesdomme i straffesager

3.1. Forslaget fra Advokatrådet, Den Danske Dommerforening og Rigsadvokaten

Advokatrådet, Rigsadvokaten og Dommerforeningen konstaterer, at der er et betydeligt ressourcospil på grund af tiltalte og sigtede personers udeblivelse. Det anføres, at den nugældende bestemmelse i retsplejelovens § 847 anvendes i meget begrænset omfang i praksis på grund af de betingelser, der er knyttet til den. Advokatrådet, Rigsadvokaturen og Dommerforeningen vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt med en udvidet, effektiv mulighed for at afsige udeblivelsesdomme i straffesager. Advokatrådet, Rigsadvokaturen og Dommerforeningen stiller alene forslag til en udvidelse af adgangen til at afsige udeblivelsesdom i sager, hvor der er rejst tiltale, og hvor der derfor skal ske bevisførelse, også selv om tiltalte udebliver.

Forslaget fra Advokatrådet, Rigsadvokaten og Dommerforeningen indeholder følgende elementer:

- Adgangen til at afsige udeblivelsesdomme i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, udvides fra 30 dages fængsel til 3 måneders fængsel, herunder betinget fængsel. Betinget dom uden straffastsættelse bør også være omfattet. Det anføres, at en grænse på 3 måneders fængsel vil omfatte det store flertal af sager, og at det derfor ikke er fundet nødvendigt at gå videre.
- Bestemmelsen affattes således, at den afgørende betingelse bliver, at der ikke »idømmes« mere end 3 måneders fængsel. Den nugældende formulering, hvorefter der ikke må »opstå spørgsmåle« om højere straf end 30 dage, er uhensigtsmæssig, fordi den kræver, at man på forhånd har bestemt sig.
- Der skal som hidtil ske bevisførelse, for at tiltalte kan dømmes. Udeblivelsen bør ikke anses for en erkendelse, der gør bevisførelse overflødig. For-

svareren skal have mulighed for – uanset betingelserne i retsplejelovens § 877 om dokumentation af bl.a. politirapporter – at oplæse tiltaltes forklaring til politirapport, således at det sikres, at tiltalte ikke bliver stillet ringere, fordi dennes forklaring ikke kommer frem. Derimod bør der ikke være en udvidet adgang til at oplæse tiltaltes forklaring mod forsvarerens ønske. Hvis bevisførelsen ikke er tilstrækkelig, skal tiltalte efter forslaget frifindes.

- Retten skal som hidtil finde fremgangsmåden forsvarlig.
- Kravet om personlig forkyndelse for tiltalte ophæves. Kravet om personlig forkyndelse er en af grundene til, at § 847, stk. 3, nr. 4, ikke anvendes i praksis. Den foreslåede lempelse skal ses i sammenhæng med, at tiltalte altid vil have en forsvarer.
- Tiltalte skal i overensstemmelse med de gældende regler altid have en forsvarer, som normalt vil være beskikket.
- Dommen skal forkyndes for tiltalte, hvis vedkommende er dømt som udebleven. Hvis tilsigelsen ikke har været forkyndt personligt, skal dommen forkyndes personligt.
- Hvis tiltalte dømmes som udebleven, skal tiltalte have et ubetinget krav på at få sagen genoptaget, såfremt anmodningen fremsættes inden 4 uger fra dommens forkyndelse. Retten bør desuden i op til 1 år kunne give tilladelse til genoptagelse under helt særlige omstændigheder.
- Den nye domsforhandling bør kunne gennemføres uden, at alle vidner nødvendigvis skal indkaldes igen, idet man i vidt omfang bør kunne nøjes med at oplæse deres forklaringer til retsbogen. Hvis der er tale om et centralt vidne, og der er en særlig grund til det, må vidnet imidlertid indkaldes på ny. Hvis domfældte også udebliver under den genoptagne domsforhandling, bør den første dom stå fast og ikke kunne genoptages på ny.
- For at det ikke skal blive nødvendigt at genoptage sagen i tilfælde, hvor den domfældte accepterer selve domfældelsen, men mener at straffen er for streng, foreslås det, at domfældte, ved siden af adgangen til at kræve sagen genoptaget, også skal kunne anke til formildelse.

Om den nærmere begrundelse for de enkelte elementer i forslagene fra Advokatrådet, Rigsadvokaten og Dommerforeningen henvises til bilag 2.